

Lege nr. 109 din 25/04/2007
privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice

Text actualizat la data de 02.11.2008. Actul include modificările din următoarele acte:

- Lege [nr. 213/2008](#) publicată în MOF nr. 737 din 30/10/2008

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. - Scopul prezentei legi îl reprezintă reglementarea reutilizării informațiilor din instituțiile publice în vederea creării unor noi produse și servicii informaționale.

Art. 2. - Prezenta lege reglementează cadrul juridic al reutilizării documentelor aflate în posesia instituțiilor publice pe care acestea din urmă le-au creat în cadrul activității publice proprii și care pot fi ulterior utilizate în scopuri comerciale sau necomerciale și nu se aplică mijloacelor de informare în masă.

Art. 3. - Prezenta lege nu se aplică următoarelor tipuri de documente:

a) documentele a căror punere la dispoziție constituie o activitate care excedează sferei serviciului public aferent instituțiilor în cauză, serviciul public fiind definit potrivit legii;

b) documentele asupra cărora un terț deține drepturi de proprietate intelectuală;

c) documentele prevăzute la art. 12 alin. (1) din Legea [nr. 544/2001](#) privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;

d) documentele deținute de serviciile publice de radiodifuziune și televiziune și subsidiarii lor, precum și de alte organisme și subsidiarii lor, care îndeplinesc servicii publice de retransmisie radiodifuzată și televizată, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

e) documentele deținute de instituțiile de educație și cercetare, cum ar fi școlile, universitățile, arhivele, bibliotecile și institutele de cercetare, incluzând, atunci când este relevant, organizațiile stabilite pentru transferul rezultatelor cercetării, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

f) documentele deținute de instituțiile culturale, cum ar fi muzeele, bibliotecile, arhivele, orchestrele, operele, baleturile și teatrele, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

g) documentele în privința cărora persoanele fizice sau juridice trebuie să facă dovada unui interes legitim în vederea obținerii accesului la acele documente, în condițiile legii.

Art. 4. - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) instituție publică:

1. oricare autoritate a administrației publice centrale sau locale;

2. oricare instituție publică, de interes general sau local, autonomă ori aflată în subordinea sau sub controlul unei autorități publice;

3. oricare persoană juridică, alta decât cele prevăzute la pct. 1 sau 2, care a fost înființată pentru a desfășura activități de interes public fără caracter comercial și care se află cel puțin în una dintre următoarele situații: este finanțată din fonduri publice, se află în subordinea sau sub controlul unei autorități ori instituții publice sau în componența consiliului de administrație/organului de conducere ori de supervizare, mai mult de jumătate din numărul membrilor acestuia sunt numiți de către o autoritate sau o instituție publică;

b) document - orice conținut informațional sau orice parte a unui asemenea conținut, indiferent de forma de stocare a datelor, pe suport hârtie, în format electronic, audio, video sau audiovizual;

c) reutilizare - folosirea de către persoane fizice sau juridice, în scop comercial sau necomercial, a documentelor deținute de instituțiile publice. Nu constituie reutilizare folosirea documentelor pentru informarea proprie a persoanelor fizice și juridice și nici utilizarea informațiilor în activitatea jurnalistică; schimbul de documente între instituțiile publice ca urmare a îndeplinirii sarcinilor publice nu constituie reutilizare;

d) scop comercial - urmărirea obținerii, direct sau indirect, a unui avantaj economic ori material. Nu constituie reutilizare în scop comercial folosirea informațiilor de către entitățile nonprofit;

e) terț - orice persoană fizică sau juridică, de drept privat ori de drept public, care deține un drept de proprietate intelectuală asupra informațiilor cuprinse în documentul solicitat, alta decât o instituție publică. ¶

¶Lit. e) a fost modificată prin art. I, pct. 1 din Legea nr. 213/2008.

Art. 5. - (1) Reutilizarea documentelor deținute de instituțiile publice este liberă.

(2) Condițiile pentru reutilizarea documentelor nu trebuie să fie discriminatorii pentru categorii asemănătoare de documente destinate reutilizării. ¶

¶Articolul a fost modificat prin art. I, pct. 2 din Legea nr. 213/2008.

Art. 6. - (1) Solicitățile pentru reutilizarea documentelor sunt făcute în scris, fie pe suport hârtie, fie în formă electronică, dacă instituția publică în a cărei posesie se găsește documentul dispune de dotările tehnice necesare. Solicitățile trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) instituția publică la care se adresează cererea;

b) informația solicitată, astfel încât să permită instituției publice identificarea documentelor;

c) datele de identificare și autentificare ale solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului;

d) scopul în care va fi folosită informația cerută.

(2) Soluționarea cererilor pentru reutilizarea documentelor se face în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea acestora de către instituția publică, prin departamentul desemnat în acest sens. ¶

(3) În cazul cererilor cu un grad ridicat de complexitate, termenul prevăzut la alin. (2) poate fi extins cu încă 20 de zile lucrătoare. În această situație, solicitantul va fi înștiințat de necesitatea prelungirii termenului de soluționare, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii.

(4) În vederea reutilizării, informațiile pot fi puse la dispoziția solicitantului integral sau parțial; în cazul prezentării lor parțiale se va face și o motivare asupra acestei decizii.

(5) În cazul în care solicitarea este respinsă, instituțiile publice vor informa, în scris, solicitantul despre aceasta și îi vor prezenta motivele refuzului.

(6) Orice respingere de cerere, totală sau parțială, trebuie însoțită și de o referință despre modalitatea de contestare a acesteia, în cazul în care solicitantul dorește să conteste decizia primită.

(7) Dacă refuzul este motivat în baza prevederilor art. 3 lit. b), se vor comunica solicitantului referințele privitoare la terțele persoane fizice sau juridice care dețin drepturi de proprietate intelectuală asupra informației, în cazul în care aceste referințe sunt cunoscute sau, dacă aceste referințe nu sunt cunoscute, persoana fizică ori juridică autorizată de unde instituția publică a procurat materialul. Dacă solicitantul face dovada acceptului de utilizare a documentului din partea tuturor terțelor persoane implicate, atunci cererea lui va fi reanalizată și rezolvată, ca și cum ar fi fost un document care nu face obiectul art. 3 lit. b).

(8) Decizia prin care se soluționează solicitările de reutilizare a documentelor poate fi contestată de solicitant, în condițiile Legii contenciosului administrativ [nr. 554/2004](#), cu modificările ulterioare. Atât plângerea împotriva deciziei, cât și recursul se judecă în procedură de urgență și sunt scutite de taxă de timbru.

(9) Dispozițiile alin. (1)-(8) nu se aplică instituțiilor publice prevăzute la art. 3 lit. d)-f).

!Alin. (2) a fost modificat prin art. I, pct. 3 din Legea nr. 213/2008.

Art. 7. - (1) În măsura în care instituțiile publice aprobă reutilizarea documentelor pe care le dețin, acestea sunt puse la dispoziția solicitantului în forma deținută

(2) Instituțiile publice nu sunt obligate să creeze, să adapteze, să extindă sau să traducă documentele în vederea soluționării cererii de reutilizare.

Art. 8. - (1) În cazul în care solicitarea de reutilizare a informațiilor implică realizarea de copii de pe documentele deținute de instituția publică, costul serviciilor de copiere este suportat de solicitant, în condițiile legii.

(2) Veniturile colectate din plata acestor servicii se fac venit la bugetul de stat. !

!Articolul a fost modificat prin art. I, pct. 4 din Legea [nr. 213/2008](#).

Art. 9. - Instituțiile publice trebuie să asigure condiții pentru facilitarea accesului la documentele disponibile pentru reutilizare, în special prin elaborarea de liste și directoare, în cazul utilizării mijloacelor electronice, cu cele mai importante documente destinate reutilizării, precum și prin numirea unor persoane de contact și indicarea unor puncte de informare.

Art. 10. - (1) Reutilizarea documentelor trebuie să fie liberă pentru toți participanții potențiali de pe piață, chiar dacă unul sau mai mulți participanți au exploatat deja pe piață produse noi obținute pe baza acestor documente.

(2) Reutilizarea informațiilor din instituțiile publice poate face obiectul unei înțelegeri privind acordarea unui drept de exclusivitate numai dacă un astfel de drept este necesar pentru desfășurarea unui serviciu public. Validitatea motivului pentru care a fost acordat dreptul exclusiv este reexaminată periodic și, în orice caz, o dată la 3 ani. !

(3) Abrogat. !

(4) Înțelegerile exclusive, încheiate în condițiile alin. (2), trebuie să fie transparente și făcute publice pe pagina de internet a instituției publice implicate sau prin oricare alt mijloc.

(5) Înțelegerile privind acordarea unui drept de exclusivitate, încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, își încetează aplicabilitatea la data expirării perioadei de valabilitate prevăzute în contract, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2008.

!Alin. (2) a fost modificat prin art. I, pct. 5 din Legea nr. 213/2008.

- Alin. (3) a fost abrogat prin art. I, pct. 6 din Legea nr. 213/2008.

Art. 11. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Abrogat. !

!Alin. (2) a fost abrogat prin art. I, pct. 7 din Legea [nr. 213/2008](#).

*

Prezenta lege transpune Directiva nr. 2003/98/CE privind reutilizarea informațiilor din sectorul public, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L345 din 31 decembrie 2003.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile [art. 77](#) alin. (2), cu respectarea prevederilor [art. 75](#) și ale [art. 76](#) alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SENATULUI
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 25 aprilie 2007.
Nr. 109.